

[Helle Degn]

vi også medvirket til at skabe bedre muligheder for styring og prioritering.

På både Finansudvalgets og Udenrigsudvalgets medlemmer virkede det også ret stærkt at møde de danske NGO'ere – mennesker, som ude omkring yder en så engageret indsats, at man undertiden spørger sig selv, hvor de dog får gejsten og overskuddet fra. Deres indsats fortjener i høj grad stor anerkendelse.

Særskilt vil jeg gerne fremhæve et af de nyere tiltag: den mere kvinderettede del af bistandsindsatsen. Den er på vej til at finde mere konkrete former. At satse på uddannelse, sundhed og landbrugs- og selvforsyningsevnen har den effekt, vi ønsker os mest, nemlig en vedvarende udviklingseffekt og ikke kun den midlertidige udviklingseffekt. Midlerne hertil kan nogle gange godt være få, men rækkevidden af rent drikkevand f.eks. er ret basal og indiskutabel.

Samtidig har jeg nu også haft lejlighed til at møde tre af de fire kvindekoordinatorer, som vi har ansat. Jeg synes virkelig, de er en gevinst, der betyder, at vi kan sætte udviklingsprocesser i gang, og at det bliver gjort på en hensigtsmæssig måde. Jeg tror, det er vigtigt, at Danmark og Danida også lægger vægt på ude omkring, at personalet på vore bistandsmissioner har en mere ligelig kønsmæssig sammensætning.

Selv har jeg også haft lejlighed til at besøge Namibia på vej til demokratiet. Her er der helt indlysende behov for akut bistandsindsats ligesom i et land som Chile, hvor der også vil være behov for hjælp til opbygning af demokratiet, og i begge lande tror jeg en uddannelses-, fiskeri- og landbrugsindsats vil være højst velkommen.

Det var en særlig oplevelse at gense Bangladesh efter 9 år. Det var opmuntrende at fornemme et langt større folkeligt medspil i f.eks. Noakhaliprojektet, end jeg oplevede på min første tur.

Vi er på rette spor med en rolig og velovervejet reorganisering af Danida og en koncentration på færre lande. Det øger kvaliteten i vores bistandspolitik, og det er en rigtig forudsætning for også at opretholde den folkelige opbakning til vores bistandspolitik, ligesom den politiske bredde er det bedste udgangspunkt for dem, som nu har ansvaret for at realisere de mål, Folketinget sætter sig.

Sluttelig glæder jeg mig også over en mindre aggressiv tone mellem erhvervslivet og bi-

standsorganisationerne, efter at vi fik nedsat et dialogforum og der blev sat en dialog i gang.

Jeg håber, ministeren vil holde Folketingets Udenrigsudvalg orienteret om resultaterne af dette forums arbejde, idet jeg tilslutter mig hr. Jørgen Estrups bemærkninger om, at dette arbejde også får betydning for vort fremtidige arbejde i Folketingets Udenrigsudvalg.

Kelm-Hansen (S):

Det har været en meget stor glæde at lytte til debatten her i dag. Og når man har været så privilegeret, at man har haft lov til at følge dette politiske område helt fra første gang, det kom ind i dansk politik, er der grund til at konstatere, at der er sket en overordentlig bemærkelsesværdig udvikling – også i debatformen, idet det er helt tydeligt, at den debat, vi har ført her i dag, kvalitativt har ligget på et betydelig højere niveau, end hvad vi har oplevet tidligere. Der kan være mange årsager hertil, men en af årsagerne er utvivlsomt også, at Udenrigsudvalget netop for nylig har haft lejlighed til selv at tage ud og se på sagerne.

I den anledning vil jeg gerne tilslutte mig det, som den konservative ordfører, hr. Fischer, fremførte i sit indlæg, hvor han understregede nødvendigheden af, at de politikere, som har til opgave at følge tæt, hvad der sker på dette vigtige felt af udenrigspolitikken, også skal have mulighed for ved selsyn at sætte sig ind i, hvad der sker, og på den måde få en helt anden konkret forståelse for, hvad det drejer sig om. Det er, som det er blevet fremført adskillige gange her i dag, mange penge, der er sat ind: 40 mia. kr. over den næste femårsperiode, og derfor er det helt oplagt, at politikerne må have et så godt beslutningsgrundlag som muligt.

Også hr. Bjørn Elmquist var inde på denne tankegang og foreslog bl.a., at man måske skulle rejse hyppigere, men i mindre grupper. I den anledning vil jeg gerne gøre opmærksom på ud fra det kendskab, jeg har til det administrative arbejde, at det kræver lige så meget administration i Danida at tilrettelægge en rejse for en mindre gruppe, som hvis det er hele udvalget, der rejser. Forudsætningen for, at det kan lade sig gøre, er derfor under alle omstændigheder, at man sikrer sig, at administrationen også får den nødvendige kapacitet, sådan at disse rejser kan gennemføres på et lige så eksemplarisk niveau som det, vi har set i sidste omgang, og når udvalget tidligere har været ude at rejse.